

intentioner ligger hos dem, der har rejst denne forespørgsel.

Jette Gottlieb (EL):

Jeg kan indledningsvis notere mig, at hele Ørestadsprojektet og minimetroprojektet nu er blevet overflyttet til Trafikministeriet, sådan som det burde have været lige fra starten.

Skaden er sket. Det har ligget forkert. Det har været behandlet i et ministerium, hvor ekspertisen ikke var til stede, og det bliver unægtelig svært at gøre det godt igen. Derfor kan jeg ikke undlade at udtrykke min store sympati med trafikministeren, som af finansminister Mogens Lykketoft nu har fået den tvivlsomme ære at blive skydeskive i en sag, som alt tyder på vil udvikle sig til en politisk skandale i løbet af et par år.

Tilbage til problemerne: Det største problem med minimetroprojektet er nok, at det gennemføres i et regi af et selvstændigt lukket selskab, Ørestadsselskabet, og ikke som et helt normalt offentligt bygningsprojekt. Var dette sket, havde vi formodentlig undgået mange af de problemer, der nu tårner sig op for ikke bare minimetroprojektet, men også for hele konceptet ved sammenkoblingen af minimetro og Ørestad.

I den forbindelse kunne det i øvrigt være rart at vide, om det faktisk er hele projektet, der er overført til Trafikministeriet, hver en stump. Det ville glæde mig, hvis det forholdt sig sådan.

Men der er jo overordnet tre problemer med minimetroen. Der er linjeføringen, der er økonomien, og så er der teknikken. Det, vi har rejst her i dag, er især det teknisk sikkerhedsmæssige, men det hænger jo så indlysende sammen med økonomien, som også hr. Arne Melchior så rigtigt fremhævede.

Enhedslisten har løbende – og også her helt for nylig – stillet spørgsmål om den overordnede økonomi: Hvordan går det med grundsalget, osv.? Vi er stærkt bekymrede for, at hele det overordnede økonomiske grundlag skrider med store økonomiske problemer for kommune og stat til følge. Men som det er fremgået af debatten her, har SF rejst denne forespørgsel med fokus på det problem, at noget nu tyder på, at også hele forudsætningen for valget af netop minimetroen – det førerløse tog – begynder at skride.

Spørgsmålet er nu, om det kan formå et flertal her i Folketinget til at erkende, at Folketinget – og kun Folketinget – har ansvaret for at få

dette kollektive trafikprojekt på benene. Og der vil jeg godt understrege, at det helt ledende motiv for vores initiativer her, for vores deltagelse i debatten, er at redde den skinnebårne kollektive trafik her i København.

Enhedslisten har ved tidligere lejligheder alene eller sammen med SF prøvet at få de ansvarlige partier bag Ørestadsloven til at erkende, at der er behov for en uvildig undersøgelse af Ørestadsselskabet og forudsætningerne for minimetroprojektet.

Ministeren har nu lovet åbenhed, og det er jo et meget glædeligt løfte, et tilsagn. Men hvad betyder det i praksis? Betyder det, at vi vil få en automatisk, løbende redegørelse for såvel økonomi som for det tekniske? Hvordan går det? Skrider det fremad? Kører det efter planen? Eller skal vi som opposition fortsat som små terriere grave hemmelige rapporter op? Skal vi fortsat løbe rundt og finde hyldemeter af papir, hvor vi kan finde nogle angrebepunkter, der gør, at vi til sidst kan få en indrømmelse af, at der er faktisk problemer i det her? Det vil jeg gerne vide helt konkret. Hvad betyder den åbenhed, som ministeren nu har lovet?

Selv om vi faktisk har forelagt en ganske gennemarbejdet dokumentation, har Socialdemokratiet, Venstre og De Konservative, som står bag Ørestaden og minimetroen, jo hidtil blankt afvist, at der skulle være noget galt. Hidtil. Vi har i dag set en stor åbenhed hos De Konservative, og det synes jeg er overordentlig glædeligt.

Men jeg forstår det ikke. Jeg forstår ikke, at de partier i den grad stikker hovedet i busken: Ikke se, ikke høre, ikke tale. Det er ansvarsforflygtigelse; det er ansvarsforflygtigelse, så det basker. Og det kommer de pågældende partier kun godt af sted med, fordi de tror, de kan vaske hænder og skyde skylden på Ørestadsselskabets ledelse, den dag projektet går agurk. Men den går ikke. Jeg kan roligt garantere de pågældende partier for – og det gælder altså forligspartierne som sådan – at hvis de ikke er med til løbende at kontrollere og med til at undersøge de her ting, så kommer de altså op at stege, hvis de prøver at løbe fra ansvaret den dag, det hele ramler.

Tom Behnke (FP):

Fremskridtspartiet var og er tilhænger af etableringen af en minimetro fra Københavns centrum til Kastrup Lufthavn. Enhver, der bevæger sig rundt i det københavnske og specielt på